Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SODIŠČA (deseti senat)

z dne 1. februarja 2017*

„Pritožba — Člen 181 Poslovnika Sodišča — Odškodninska tožba — Akt o pristopu Republike Hrvaške k Evropski uniji — Zaveze v zvezi s strategijo za reformo pravosodja — Uvedba in nato ukinitev funkcije javnega izvršitelja — Škoda, ki so jo utrpele osebe, imenovane za javne izvršitelje — Pravilno spremljanje zavez Republike Hrvaške s strani Evropske komisije — Zavrženje pritožbe — Očitno nedopustna pritožba“

V zadevi C-241/16 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 26. aprila 2016,

**Darko Graf**, stanujoč v Zagrebu (Hrvaška), ki ga zastopa L. Duvnjak, odvetnik,

pritožnik,

druga stranka v postopku je

**Evropska komisija**, ki jo zastopata S. Ječmenica in G. Wils, agenta, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (deseti senat),

v sestavi M. Berger (poročevalka), predsednica senata, A. Borg Barthet in E. Levits, sodnika,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi odločeno z obrazloženim sklepom na podlagi člena 181 Poslovnika Sodišča,

sprejema naslednji

* Jezik postopka: hrvaščina.

## Sklep

1 Darko Graf s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 26. februarja 2016, Vidmar in drugi/Komisija (T-507/14, neobjavljena, EU:T:2016:106, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njegovo tožbo za povračilo škode, ki naj bi jo utrpel zaradi nepravilnega ravnanja Evropske komisije pri spremljanju spoštovanja pristopnih zavez Republike Hrvaške.

### I. **Pravo Unije**

2 Člen 36 Akta o pogojih pristopa Republike Hrvaške in prilagoditvah Pogodbe o Evropski uniji, Pogodbe o delovanju Evropske unije in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL 2012, L 112, str. 21, v nadaljevanju: Akt o pristopu), priloženega Pogodbi med državami članicami Evropske unije ter Republiko Hrvaško o pristopu Republike Hrvaške k Evropski uniji (UL 2012, L 112, str. 10, v nadaljevanju: Pogodba o pristopu), določa:

„1. Komisija pozorno spremlja vse zaveze, ki jih je Hrvaška prevzela v pristopnih pogajanjih, vključno s tistimi, ki morajo biti izpolnjene pred ali do dneva pristopa. Spremljanje, ki ga izvaja Komisija, zajema redno posodobljene preglednice o spremljanju, dialog v okviru Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in Republiko Hrvaško na drugi strani […], medsebojne strokovne preglede, predpristopni ekonomski program, uradna javnofinančna obvestila in po potrebi zgodnja opozorila hrvaškim oblastem. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu jeseni 2011 predloži poročilo o napredku. Jeseni 2012 Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži izčrpno poročilo o spremljanju. Komisija se v celotnem procesu spremljanja opira tudi na prispevek držav članic in po potrebi upošteva prispevek mednarodnih organizacij in organizacij civilne družbe.

Komisija se pri spremljanju osredotoči zlasti na zaveze, ki jih je Hrvaška prevzela na področju pravosodja in temeljnih pravic (Priloga VII), vključno z nadaljnjim doseganjem napredka pri reformi in učinkovitosti pravosodja, nepristranski obravnavi vojnih zločinov in boju proti korupciji.

[…]

Komisija do pristopa Hrvaške kot sestavni del priprave rednih preglednic in poročil o spremljanju pripravlja polletne ocene izvajanja zavez Hrvaške na teh področjih.

2. Če so v procesu spremljanja ugotovljene težave, lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme vse ustrezne ukrepe[…]“

3 Republika Hrvaška se je v skladu s prvo zavezo iz Priloge VII k Aktu o pristopu, naslovljene „Posebne zaveze, ki jih je Republika Hrvaška prevzela v pristopnih pogajanjih (iz drugega pododstavka člena 36(1) Akta o pristopu)“ (v nadaljevanju: prva zaveza), obvezala k „[n]adaljnjemu zagotavljanju učinkovitega izvajanja strategije in akcijskega načrta za reformo pravosodja“.

4 Člen 36 Akta o pristopu se v skladu s členom 3(5) Pogodbe o pristopu uporablja od datuma podpisa navedene pogodbe, torej od 9. decembra 2011.

### II. **Dejansko stanje**

5 Dejansko stanje je navedeno v točkah od 4 do 33 izpodbijane sodbe in ga je mogoče povzeti, kot sledi.

6 Zaradi načrtovanega pristopa Republike Hrvaške k Uniji so se 30. junija 2010 začela pogajanja v zvezi s poglavjem 23 pristopnih pogajanj, naslovljenim „Pravosodje in temeljne pravice“.

7 Kot nadaljevanje akcijskega načrta za reformo pravosodja (v nadaljevanju: akcijski načrt za leto 2010), ki določa zlasti ustanovitev funkcije „javnih izvršiteljev“, je hrvaški parlament 23. novembra 2010 sprejel Ovršni zakon (zakon o izvršbi) in Zakon o javnim ovršiteljima (zakon o javnih izvršiteljih), s katerima je bila izoblikovana nova ureditev izvrševanja sodnih odločb. Vendar je bilo določeno, da začne več določb zakona o javnih izvršiteljih veljati na poznejši datum. Hrvaški parlament je 15. decembra 2010 sprejel še strategijo za reformo pravosodja za obdobje 2011–2015 (v nadaljevanju: strategija za reformo pravosodja za obdobje 2011–2015), v skladu s katero naj bi se zlasti izvrševanje sodnih odločb preneslo s sodišč na javne izvršitelje.

8 Hrvaško ministrstvo za pravosodje je 19. avgusta 2011 objavilo javni natečaj za imenovanje javnih izvršiteljev, ki ga je D. Graf uspešno opravil, zato je bil imenovan za javnega izvršitelja in pridobil dovoljenje za opravljanje dejavnosti.

9 Pogodba o pristopu med državami članicami Unije in Republiko Hrvaško, ki jo je Republika Hrvaška ratificirala januarja 2012, je bila 24. aprila 2012 objavljena v *Uradnem listu Evropske unije*. Akt o pristopu, priložen Pogodbi o pristopu, v členu 36 ureja Komisijino spremljanje zavez, ki jih je sprejela Republika Hrvaška med pristopnimi pogajanji.

10 Hrvaški parlament je 22. decembra 2011 odločil, da odloži začetek uporabe zakona o izvršbi in zakona o javnih izvršiteljih. Hrvaški organi so maja 2012 Komisiji predložili pojasnila v zvezi z reformo sistema izvrševanja sodnih odločb in ustreznimi osnutki zakonov. Nato je bil 21. junija 2012 začetek veljavnosti zakona o javnih izvršiteljih znova odložen. Nazadnje je bil z zakonom z dne 28. septembra 2012 zakon o javnih izvršiteljih razveljavljen, pri čemer je bil ta poklic s 15. oktobrom 2012 ukinjen.

11 Komisija je v poročilu z dne 26. marca 2013 navedla, da je Republika Hrvaška sprejela novo zakonodajo v zvezi z izvrševanjem sodb, da bi tako zagotovila uveljavitev sodnih odločb in zmanjšala zaostanke v zadevah, povezane z izvršitvijo sodb. Svet Evropske unije je 22. aprila 2013 z zadovoljstvom sprejel to poročilo Komisije o spremljanju.

12 Republika Hrvaška je postala članica Unije 1. julija 2013.

## III. **Tožba pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba**

13 D. Graf ter Vedran Vidmar, Saša Čaldarević, Irena Glogovšek, Gordana Grancarić, Martina Grgec, Ines Grubišić, Sunčica Horvat Peris, Zlatko Ilak, Mirjana Jelavić, Romuald Kantoci, Svjetlana Klobučar, Ivan Kobaš, Tihana Kušeta Šerić, Damir Lemaić, Željko Ljubičić, Gordana Mahovac, Martina Majcen, Višnja Merdžo, Tomislav Perić, Darko Radić in Damjan Saridžić so 1. julija 2014 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili tožbo, v kateri so predlagali, naj se Komisiji naloži, da jim mora povrniti škodo, za katero so menili, da so jo utrpeli, ocenjeno na 600.000 EUR na leto za posamezno tožečo stranko, skupaj z zamudnimi obrestmi.

14 Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi tožbo zavrnilo kot neutemeljeno.

## IV. **Predlogi strank**

15 Pritožnik s pritožbo Sodišču predlaga, naj:

— primarno, razveljavi izpodbijano sodbo in ugodi njegovim predlogom, navedenim pred Splošnim sodiščem;

— podredno, razveljavi izpodbijano sodbo in zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču ter

— plačilo stroškov vsekakor naloži Komisiji.

16 Komisija Sodišču predlaga, naj:

— primarno, pritožbo zavrže kot nedopustno;

— podredno, pritožbo zavrne kot očitno neutemeljeno in

— pritožniku naloži plačilo stroškov postopka.

## V. **Pritožba**

17 Pritožnik se v podporo pritožbi v bistvu sklicuje na dva pritožbena razloga, ki se nanašata na kršitev prava Unije oziroma na postopkovne nepravilnosti, ki naj bi škodovale njegovim interesom.

18 Člen 181 Poslovnika Sodišča določa, da lahko Sodišče, če je pritožba v celoti ali deloma očitno nedopustna ali očitno neutemeljena, na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli z obrazloženim sklepom pritožbo v celoti ali deloma zavrže ali zavrne.

19 V tej zadevi je treba uporabiti to možnost.

### A. **Prvi pritožbeni razlog: kršitev prava Unije**

20 Pritožnik s prvim pritožbenim razlogom v bistvu trdi, da člen 36 Akta o pristopu v povezavi s Prilogo VII k temu aktu – v nasprotju z odločitvijo Splošnega sodišča iz točk od 47 do 52 izpodbijane sodbe – določa posebne zaveze Republike Hrvaške, zaradi katerih nespoštovanja je za Komisijo nastala obveznost, da ukrepa v skladu z odstavkom 2 tega člena. Zato naj bi Splošno sodišče, prvič, napačno menilo da ni mogoče šteti, da je Komisija v obravnavani zadevi kršila načelo varstva legitimnih pričakovanj, in drugič, napačno izključilo kršitev člena 17 PEU, ki naj bi jo storila ta institucija.

21 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Splošno sodišče v točkah od 47 do 49 izpodbijane sodbe v bistvu odločilo, da se prva zaveza, ki je določala, da mora Republika Hrvaška še naprej zagotavljati učinkovito izvajanje strategije in akcijskega načrta za reformo pravosodja, ni nanašala na točno določeni strategijo za reformo pravosodja in akcijski načrt. Splošne navedbe iz te zaveze naj bi bilo mogoče pojasniti z dejstvom, da so za obdobje, ki preteče med datumom podpisa akta o pristopu in datumom dejanskega pristopa, še zlasti za spremljanje zavez, sprejetih v okviru pristopnih pogajanj, v tem obdobju, značilni redni stiki med organi Unije in države pristopnice. Ti stiki naj bi nujno vodili v prilagoditve na obeh straneh.

22 Poleg tega je Splošno sodišče v točkah od 50 do 52 izpodbijane sodbe zlasti menilo, da se strategija za reformo in akcijski načrt, navedena v Prilogi VII k Aktu o pristopu, nista nanašala zgolj na strategijo za reformo pravosodja za obdobje 2011–2015 in na akcijski načrt za leto 2010, saj so bili s tem načrtom večinoma določeni kratkoročni cilji, ki jih je bilo treba uresničiti v letu 2010, zato mu je moral nujno slediti nov načrt do datuma dejanskega pristopa, to pa pomeni, da iz prve zaveze ni izhajala nobena obveznost za hrvaške organe, da ustanovijo funkcijo javnega izvršitelja.

23 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba v pritožbi jasno navesti izpodbijane elemente sodbe, katere razveljavitev se predlaga, ter pravne trditve, ki ta predlog posebej utemeljujejo (glej zlasti sodbo z dne 5. marca 2015, Ezz in drugi/Svet, C-220/14 P, EU:C:2015:147, točka 111 in navedena sodna praksa). Teh zahtev ne izpolnjuje pritožbeni razlog, ki ne vsebuje nobene pravne utemeljitve, katere

namen bi bil dokazati, zakaj naj Splošno sodišče ne bi pravilno uporabilo prava, in pomeni le predlog za ponovno obravnavo tožbe, predložene na prvi stopnji, s čimer se kršijo zahteve, ki izhajajo tako iz Statuta Sodišča Evropske unije kot tudi iz njegovega poslovnika (glej v tem smislu sodbo z dne 13. septembra 2007, Il Ponte Finanziaria/UUNT, C-234/06 P, EU:C:2007:514, točki 45 in 46).

24 Poleg tega iz člena 256(1), drugi pododstavek, PDEU, in člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije izhaja, da je samo Splošno sodišče pristojno, prvič, za ugotavljanje dejanskega stanja, razen če bi vsebinska nepravilnost njegovih ugotovitev izhajala iz listin v spisu, ki so mu bile predložene, in, drugič, za presojo tega dejanskega stanja. Potem ko Splošno sodišče ugotovi ali presodi dejansko stanje, je Sodišče pristojno, da na podlagi navedenega člena 256 opravi nadzor nad pravno opredelitvijo tega dejanskega stanja in pravnimi posledicami, ki jih je iz nje izpeljalo Splošno sodišče (glej zlasti sklep predsednika Sodišča z dne 6. oktobra 2015, Cap Actions SNCM/Komisija, C-418/15 P(I), EU:C:2015:671, točka 24 in navedena sodna praksa).

25 Vendar pritožnik v okviru tega pritožbenega razloga, prvič, ne navaja nobene natančne pravne trditve, katere namen bi bil dokazati, da je Splošno sodišče kakor koli napačno uporabilo pravo. Izpodbija namreč le utemeljenost točk od 47 do 52 izpodbijane sodbe na splošno, pri čemer poleg tega večinoma le ponavlja trditve, ki jih je že navedel pred Splošnim sodiščem. Enako velja za trditev, da je Komisija domnevno kršila člen 17 PEU, Splošno sodišče pa naj bi to kršitev v točki 68 te sodbe neupravičeno izključilo. Vendar pritožnik ne navaja nobene konkretne trditve, katere namen bi bil opredeliti napake, ki naj bi jih storilo Splošno sodišče v navedenih točkah izpodbijane sodbe.

26 Drugič, pritožnik želi z delom pritožbe – še zlasti s točkami od 8 do 15 – v katerem poskuša dokazati, da je od Komisije prejel natančna, brezpogojna in skladna zagotovila, da bodo javni izvršitelji začeli opravljati svoje dejavnosti 1. januarja 2012, izpodbijati presojo, ki jo je v zvezi s tem podalo Splošno sodišče. Vendar se v podporo tem trditvam ne sklicuje na to, da je Splošno sodišče izkrivilo ta dejstva. Vsekakor ne opredeljuje niti natančnih elementov, ki naj bi jih Splošno sodišče izkrivilo, niti ne navaja, kako naj bi jih izkrivilo.

27 V teh okoliščinah je treba prvi pritožbeni razlog zavreči kot očitno nedopusten.

### B. **Drugi pritožbeni razlog: postopkovne nepravilnosti, ki naj bi škodovale interesom pritožnika**

28 Kar zadeva drugi pritožbeni razlog, ki je le na kratko povzet v točki 1 pritožbe, je treba ugotoviti, da ne vsebuje nobene utemeljitve, katere namen bi bil dokazati kakršno koli postopkovno nepravilnost, ki naj bi jo storilo Splošno sodišče, ter torej očitno ne izpolnjuje zahtev, ki izhajajo iz člena 168(1)(d) in člena 169(2) Poslovnika Sodišča. Torej ga je treba zavreči kot očitno nedopusten.

29 Ker oba pritožbena razloga, navedena v podporo tej pritožbi, očitno nista dopustna, je treba pritožbo v celoti zavreči.

## VI. **Stroški**

30 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Komisija je predlagala, naj se pritožniku naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspel, se mu naloži plačilo stroškov tega postopka.

Iz teh razlogov je Sodišče (deseti senat) odločilo:

**1. Pritožba se zavrže.**

**2. D. Grafu se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi